

FOSTURTØKA

EG ANGRÍ MÍNA FOSTURTØKU

– 18/11-2008 mátti mítt barn lata lív. Hóast eg fleiri ferðir segði frá, at eg hevði broytt meining, bleiv hetta ikki tikið til eftirtektar á Landssjúkrahúsinum, sigur Anja Wenningstedt Djurhuus, sum angrar at hon fekk fosturtøku.

Danjal av Rana

Í summar er kjakið um fosturtøkulógina kyknað aftur í Føroyum. Ung fyri Miðflokkkin skipaði fyri einum pallborðsfundi í Perluni um evnið í juni, Sosialistisk Ung sendi so eina yvirlýsing út eftir sín landsfund, har tey boðaðu frá, at rætturin til fría fosturtøku var eitt av teirra aðalmálum, og í síðstu viku kunngjórði Javnaðarflokkurin á Fólkatíngi eina spurnarkanning og ein faldara, sum tey siga kann brúkast sum grundarlag at kjakast út frá.

Socialurin varpaði ljós á kjakið og kanningin í vikuskiftissocialinum og nú stendur Anja Wenningstedt Djurhuus fram. Fyri níggju árum síðani fekk hon eina fosturtøku á Landssjúkrahúsinum.

Anja Wenningstedt Djurhuus greiðir frá, at hon fyrst var ovurfegin um, at hon var vorðin við barn.

– Eg helt meg satt at siga ikki kunna gerast við barn longur. Eg hevði roynt í 12 ár, uttan at tað var eydnast. So fann eg hann, sum eg helt vera mín dreymaprinsur, og

tríggjar mánaðir aftaná, var eg við barn. Trupulleikin var bara tann, at so skjótt dreymaprinsurin fekk at vita um barnið, var hann broyttur. Hann tosaði ikki við meg í fleiri vikur og so fann eg út av, at hann hevði eina aðra kvinnu, greiðir hon frá.

Tá Anja Wenningstedt Djurhuus so fer til lækna, spyr hon um møguleikan at fáa fosturtøku.

– Hann noktaði og segði, at tað var ikki hansara trupulleiki, at pápin at barninum var ein idiot. Tað mátti eg finna eina aðra loysn uppá. Ljós móðirin hevði heldur eingi ráð til mín, tá eg var til fyrstu samrøðuna, men at enda fekk eg ein annan lækna at játta at geva mær eina tilvísing til fosturtøku, sigur hon.

Hon byrjaði tó at ivast tá og minti læknan á, at hon var komin longri enn tær 12 vikurnar, tá fosturtøka er loyvd. Hon var tá júst byrjað upp á 13. viku. Læknin segði tó, at tað var eingin trupulleiki og einki at óttast.

Eingin lurtaði

– 17. november 2008 vóru eg og pápin hjá barninum so

hjá unirlívlslækninum. Eg helt at fosturtøkan skuldi gerast tá, men okkurt bráðfeingis kom í vegin, og tí mátti mín viðgerð útsetast til dagin eftir. Og tá rapaði korthúsið. Eg rópti og græt, at eg hevði umbestemma meg. At eg vildi eiga barnið. Fleiri hoyrdu meg, eisini sjúkrarøktarfrøðingar, men heldur enn at steðga á og siga "ok hendan kvinnan hevur broytt meining og hevur tørv á umsorgan og kærleika til sín og sítt barn" so fekk eg at vita, at eg skuldi royna at leggja meg at sova, tí at í morgin so var alt yvirstaði og gott aftur, sigur hon og greiðir frá, at hon satt at siga føldi seg trýsta av umhvørvinum og skipanini til at fáa fosturtøkuna kortini.

Anja Wenningstedt Djurhuus minnst væl dagin, tá hon fekk fosturtøku.

– 18. november 2008 fyrrapart mátti mítt barn so lata lív. Eg møtti kl 8. Sjúkrasysturin spurdi meg, um eg visti, hvat tað var eg skuldi til, og um eg var OK við tað. Eg svaraði, at eg visti, hvat eg skuldi, men at eg ikki var OK við tað. Eisini hon ignoreraði meg, skundaði sær at tosa

